

DET ER SLET IKKE SOM MAN TROR

MANUSKRIFT TIL BRUG
I SKOLEUNDERVISNING

Manuskript af
LARS DAMMARK

teater
RUM

zeBU:

Nørregaards
Teater

PROLOG

Mulle:

Ved I godt, at det er slet ikke, som man tror... og det har det måske i det hele taget aldrig været?

Så slå lyttelapperne ud, for nu skal jeg fortælle jer om min mor og far, og om hvordan det er at bo rimelig tæt på toppen af Himmelbjerget, hvor det slet ikke er, som man tror... det kan jeg da ellers godt nok lige fortælle jer, at det sagde min far tit til mig:

... det er slet ikke som man tror...

Min far han havde et firma, der hed køb og salg og mange ting. Det havde han banket op nede fra bunden, så det blev helt fantastisk. Min far han elskede at sælge ting og tjene penge. Han kunne få mennesker til at blive glade og hygge sig, så fik de lyst til at købe alt muligt... det er slet ikke som man tror sagde han... selv de sureste mennesker har lyst til at grine.

Alt hvad min far oplevede blev til noget fantastisk, og alle problemer var fulde af muligheder ... Og han var selv fantastisk. En fantastisk far. En klippe. En favn jeg kunne hoppe ind i.

Og min mor! Er du vimmerdame! Hun var nærmest overjordisk for vild. Hun kunne sprede stråler af varm energi og var mester i at skabe god stemning. Hun elskede at arbejde med mennesker og kunne lytte og forstå, så alle faldt helt til ro.

Og når min far sagde, det er slet ikke som man tror, så spillede hun ørene helt op, og så indsugede hun alt det fantastiske far fortalte og forstod hvad alting betød, og så sagde hun med en varm stemme, i virkeligheden så hænger det nok sådan her sammen, og så fortalte hun hvordan alting hang sammen, og hvad der var foran alting og bagved ved alting, og så jeg fik sygt meget gåsehud.

Men det, der undrer mig, det er, at selv om vi alle tre vidste, at det slet ikke er som man tror, og vi forstod hvordan alting i virkeligheden hænger sammen, så troede vi alligevel, at alting bare var som det nu var – at jorden aldrig kunne gå under eller lynet slå ned.

Vi glemte helt, at vi selv er forbundet med alverdens tråde til ... som jo er en kugle, der drejer rundt om sig selv og solen midt i et uendeligt univers fyldt med stjerner... tråde men det glemte vi, indtil den dag alt begyndte at forandre sig, ud af det blå. Og dengang, der boede jeg sammen med min mor

Mor: ja hygge hejsa da

Mulle: og min far

Far: goddavn, goddavn

Mulle: Og vi boede i et lille hus oppe på Himmelbjerget

Far: ja eller måske ikke på selve toppen af Himmelbjerget

Mor: men da i hvert fald et godt stykke oppe af selve Himmelbjerget.

Mulle: Nemlig et rigtigt dejligt stykke oppe af selve Himmelbjerget

Min mor og far de var virkelig noget særligt. Jeg ved aldrig hvordan jeg nogensinde skal blive lige så god til at forklare alting som det var. Og lige så god som dem til at hjælpe mig ud af de vildeste problemer

SCENE 1

Far kommer hjem

Far: hjemme!

Mor: skat!?! Har du haft en god dag!

Far: den har været fantastisk: Solen skinnede, fuglene sang, universet smilede til mig

Mor: Du ser dejlig ud. En rigtig vild vovse

Far: Whauf whauf

Mor: jeg elsker dig skat

Far: Whauuf

Mor: Mulle kom jo hjem fra skole i dag og var lidt ked af det

Far: Nej hvad er det da med dig Mulle, kom du hjem fra skole og var ked af det

Mulle: jaah det gjorde jeg

Far: det var da noget værre noget

Mulle: ja det var nemlig fuldstændig noget værre noget. Noget forfærdelig noget... ved du hvad henne i skolen far...

Far: jae...

Mulle: jeg kom op og slås. Jeg kom op og slås med to store drenge fra 8. De er to store banditter som hele tiden går og spiller smart, der hvor vi spiller fodbold. De går rundt i sådan nogle store grimme dynejakker og ser simpelt hen så dumme ud og sparker til vores bold og griner så dumt at

man skulle tro de slet ikke forstod noget som helst af at gå i skole.

Og så lige præcis da Mille var ved at score så flyttede de målet, og så blev jeg satame gal og så kom jeg til at gøre noget som jeg godt ved man ikkemå. Jeg sparkede de grimme drenge hårdt med mine spidse fodbold støvler, og jeg bandede satame nedeme og sgu og for helvede. Og så kom jeg til at tæske løs med nogle skovle på de to drenge. Satame. Og så kom gårdvagten og begyndte at trække i mig og så sparkede jeg bolden i hovedet på ham og så kom skoleinspektøren og viceskoleinspektøren og 2 af pedellerne og så trak de mig væk fra drengene og boldbanen og ind på kontoret og vi blev aldrig færdig med kampen overhovedet. Og så græd jeg. Midt inde op kontoret hylede jeg af mine lungers fulde kraft. Jeg var så ked af alt det der med de dumme drenge og at jeg blev trukket i og fik skældud og var gået amok og kommet helt ud af den.

Far: det lyder slet ikke rart

Mulle: og det var det heller slet ikke. Det var slet ikke rart at sidde på inspektørens kontor og være helt ude af den, men så... men så fik jeg lov at gå hjem – men, men, men inspektøren sagde han desværre blev nødt til at ringe til min mor eller min far

Mor: Stakkels Mulle

Mulle: har han ringet til dig far? og skældte han meget ud og sagde jeg var et forfærdeligt menneske?

Far: nej det har han ikke skat. Han har ikke ringet endnu, du ved de har jo så travlt med alt det der skal planlægges henne på skolen, og kører hviletid

Mor: og skolemælk

Far: og time dagpenge og alt det der Men det var sandelig godt du var så modig at fortælle det og du skal se, det ordner sig nok det hele.

Mulle: tror du?

Far: ja selvfølgelig

Mor: skubbede drengene til dig

Mulle: de skubbede til målet

Mor: det kan jeg da godt forstå at du blev ked af

Mulle: ja og arrig

Far: og så slog du dem men nogle skovle

Mulle: ja fordi den første skovl brækkede og så blev jeg nødt til at finde en større skovl

Mor: det var da noget værre noget

Mulle: ja og skoleinspektøren var meget skuffet også fordi jeg ramte gårdvagten rigtigt hårdt på knæskallen med skovlen

Mor: sådan er det når man har så meget energi som du har Mulle

Mulle: ja og den ene af drengene blev nødt til at komme på skadestuen. Så det var han også ret skuffet over... skoleinspektøren

Far: han har jo så meget om ørene og så bliver man nemt lidt skuffet, men hvorfor tror du at du blev så vred

Mulle: fordi... det ved jeg ikke...det bliver jeg bare

Mor: fordi at sådan er du Mulle og det er der slet ikke noget galt med

Mulle: nej, men det synes skoleinspektøren eller i hvert fald viceskole inspektøren. Han var helt rød i hovedet

Far: var han det. Nå for søren. Nå, men viceskole inspektøren har jo heller ikke en rigtig lederuddannelse.

Mor: nej han har nok bare været lidt presset og det havde han så ikke lige redskaberne til at håndtere, men det gør jo ikke dig forkert Mulle

Mulle: nej

Far: det gør det i hvert fald ikke, det er bare godt med lidt temperament og at du kender dine grænser.

Mulle: jeg kender nemlig mine grænser

Mor: Vold er ikke godt, temperament det er bare godt. Er det ikke også rigtigt Snuskemand

Far: det kan jeg da godt fortælle dig Mulle, at hvis far havde en bøjet 5 øre for hver gang han var kommet lidt op i det røde felt så havde vi da for længst købt en Sydhavs ø

Mulle: er det rigtigt

Mor: ja hvis du ikke havde dit dejlige temperament snuskemand så var det da aldrig gået så godt som det er gået

Far: nej så var det aldrig lykkedes med fars firma med køb og salg og mangeting

Mor: man kan ikke altid bare være sød og rar og hyggelig. Nogle gange er der også nogen der skal bestemme noget og sådan er det da også når mor arbejder med mennesker

Far: så er det bare op på dubberne med Basmusen

Mor: ja for når mor arbejder med mennesker, så må hun jo nogen gange være lidt af en bestemmerøv og holde rum og sætte grænser, sådan er det bare og anderledes kan det jo ikke være

Far: så du kan nok se der er slet ikke noget der kan være forkert i dig Mulle

Mor: Slet ingen verdens ting. Du er bare en der er fuld af kraft og ved hvem du er og hvordan man snakker højt og det er der i hvert fald ikke noget som helst galt med

Far: det er der ingen verdens ting galt med og hvis skoleinspektøren ikke har tid til at ringe og fortælle det til os, så ringer vi da bare og fortæller det til ham

De ringer

Mor: ja det er Muller mor

Far: ja og Muller far

Mulle: ja og Mulle selv

Mor: vi kan forstå på Mulle at der har været nogle problemer henne i skolen

Far: ja og vi kan forstå at du har sagt til Mulle at vi ville få en opringning

Mor: og det undrer vi os over at vi ikke har

Far: ja det undrer vi os faktisk lidt over

Mulle: det undrer vi os faktisk lidt meget over

Mor: egentlig tænker vi det er ærgerligt at I ikke lige har haft et øje på Mulle

Far: at I ikke lige har haft hånd i hanke med gruppe dynamikkerne ude på legepladsen

Mor: Vi sidder jo her med en Mulle som er rigtig rigtig ked af det

Far: rigtig ked at det der er sket og da ikke mindst rigtig rigtig ked af måden det er sket på

Mor: og der er da ingen der forstår bedre end vores Mulle at man ikke må slå andre mennesker

Far: og at det ikke er okay at få sin vilje ved at banke nogen med en skovl

Mor: men samtidig så undrer vi os over hvordan det kunne komme så vidt

Far: ja det undrer vi os faktisk lidt over

Mulle: det undrer vi os faktisk lidt meget over

Mor: og det vi kommer til at tænke over det er: hvordan er samarbejdsklimaet på skolen?

Far: i Mulles klasse

Mor: på mellemtrinet

Far: i A, B og C afdelingen

Mor: for slet ikke at tale om på lærerværelset

Far: ja hvordan er samarbejds klimaet på lærerværelset

Mor: i de forskellige teams

Far: samarbejdet med kontoret

Mor: i ledelsen

Far: har I de rigtige kompetencer

Mor: arbejder I overhovedet med ledelse

Far: med optimering, teambuilding og Human Resources'

Mor: med cost og fit og benefit

Far: tænker I nogensinde ud af boksen henne på den skole. Undrer I jer over om alting ikke lige så godt kunne være vendt på hovedet og være noget helt andet som I overhovedet ikke forstod og som derfor bare var rigtigt fedt

ad lib Heine a la

De svar der burde være blevet stillet på de spørgsmål der bliver besvaret, at de svar som lige er blevet besvaret

Mor: ja det er et spændende spørgsmål? Undrer I jer over det! For det undrer vi os over

Far: ja det undrer vi os faktisk lidt over

Mulle: det undrer vi os faktisk lidt meget over

Ad lib

De lægger på

Mulle: jeg kan da godt fortælle jer at da skoleinspektøren ringede tilbage da var han meget sød og rigtig nem at snakke med

Mulle: Men sådan var det med min mor og far de kunne noget som slet ikke er til at forstå. De kunne gøre alting godt. De kunne få alting til at blive plinge ling når det så aller sortest ud. De kunne fortæller mig at man ikke må slå, så det ved jeg godt og de kunne også fortælle mig at

man godt kan komme til at slå alligevel, så det ved jeg også godt. Og de kunne forsvare mig med næb og klør på en helt bløde og varm måde som ingen overhovedet kunne sige noget til, så det var der heller ingen der gjorde.

Ja, var der noget jeg elskede, så var det min mor og far, og var der noget jeg virkelig elskede, så var det at køre i bil med min mor og far. Jeg sad sådan her, vi hørte musik fra radioen og far han brummede og mor lagde hånden op til hans nakke og nussede øreflippen. Jeg elskede det bare

SCENE 2

Mor: snuskemand

Far: basmusen

Mor: har vi det ikke bare godt

Far: har vi det ikke bare alt for godt

Mor: landskaber der ruller forbi

Far: de svajende gyldne kornmarker

Mor: det glitrende sollys i vejens krumning

Far: man skruer helt op for radioen

Mulle: og skråler af fuld hals

De skråler af fuld hals – Seebachs sang, millionær

En du kan stole på
En der siger ro på
En der vil ha dig som du er
Om du fattigrøv F: eller millionær
Ha dig i solskin og modvind
Elsker dig for den du er

Mulle: far, far se

Far: nej hvad Sørensen er det. Der er en der går midt ude på vejen

Mor: eller i nødsporet

Far: ja en der går midt ude i nødsporet

Mulle: hvem Sørensen er dog det.

Mor: det er en eller anden form for blaffer

Mulle: en blaffer?

Far: en der blaffer rundt og vil samles op

Mor: en der blaffer ud i det blå, det er da spændende

Mulle: spændende!?

Mor: ja, ja sådan at være på langfart langt fra alfarvej

Mulle: alfarvej? men den går midt ude på motorvejen

Far: det frie liv i overhalingsbanen, alt står åbent, man kender ikke dagen i morgen før den er gået

Mulle: den vinker, den vil gerne have at vi stopper, den vil gerne med

Far: det er jo derfor den er en blaffer. To blaf or not to blaf.

Mor: en blaffer det er en der står og gør sådan her med hånden og elsker når man stopper og tager den med

Mulle: den ser sulten ud

Mor: det er der sandelig mange der gør

Far: ja og mange af dem der gør det, de kunne ærlig talt godt trænge til at tabe sig lidt.

Mulle: jamen den ser rigtig, rigtig sulten ud

Mor: det kender du alt til snuskemand

Far: det kender jeg nemlig alt til, Basmussen

Mor: og det er lige præcis derfor du er så snuske, nuske, nullermand

Mulle: jamen mor... far... skal vi ikke stoppe, vi tog den ikke med?

Far: nu har vi det jo lige så hyggeligt, nu er vi jo lige alle 3 sammen

Mor: og du skal se min skat, lige om lidt bliver den samlet op af nogle andre

Mulle: tror I?

Far: 100! og ellers finder den da bare på noget andet

Mulle: er I fuldstændig sikre på det?

Mor: livet er fuld af muligheder. 1000vis af muligheder

Far: 100!

Mor: utællelige muligheder

Mulle: livet kan godt nok være spændende

Far: 100! det kan næsten være alt for spændende

Mor: sig mig hvor stærkt kører vi snuske

Far: 100!.. og 60

Mor: ihh altså snuskemand

Mulle: hold nu fast far, hvor kører du bare for vildt

Mulle: så nu kender I lidt til min mor og far, sådan som de var engang og lidt til hvordan det hele egentlig startede med at køre af sporet på motorvejen på vej rundt om Himmelbjerget, den dag vi så en blaffer i Nødsporet

De elskede mig overalt på jorden og hele vejen rundt i galakserne og tilbage igen.

SCENE 3

Mor: snuskemand

Far: basmusen

Mor: har vi det ikke bare godt

Far: har vi det ikke bare alt for godt

Mor: vi lever livet

Far: både forlæns og baglæns

Mor: med fuld fart

Far: og tryk på alle tangenter

Mor: og med Mulle

Far: vores lille sveske

Mor: vores himmelblomst

Far: vores et og alt

Mulle kommer ind

Far: hej skat, nå kan du ikke sove?

Mulle: ikke rigtig

Mor: har du slet ikke sovet

Mulle: det ved jeg ikke rigtigt

Mor: kommer du ikke herover

Far: hvorfor tror du ikke du kunne sove?

Mulle: jeg lå bare og lyttede

Mor: lyttede du til mor og far

Mulle: Jeg lyttede om jeg kunne høre motorvejen

Mor: det kan man heldigvis ikke her oppe tæt på toppen af Himmelbjerget

Mulle: og så lyttede jeg om jeg kunne høre blafferen blive taget op af en bil

Far: Blafferen, åh ja, det er han da helt sikker Mulle

Mulle: tror I?

Mor: ja han er måske på vej til Rom eller sejler på Gondoler i Venedig. Eller svømmer med delfiner i Florida

Mulle: whaou

Far: verden er endeløs

Mulle: det var nu som om jeg kunne høre blafferen, men så kunne jeg ikke rigtigt høre ham for jeres stemmer.

Mor: Du har også en meget dyb stemme snuskemand, ligesom en stor dyb skovsø.

Far: Og din Basmusen, er som sne der falder ned på Himmelbjerget

Mor: nå tak skat. Og din stemme Mulle, er som en bjørneunge der slår kolbøtter i sofaen

Far: baglæns kolbøtter

Mor: ja hold da helt kolbøtte

Mulle: blafferens stemme rejste rundt i rummene og uden for rummene. Den spandt en tråd hele

vejen rundt om jorden og igennem jorden og ud i galakserne og ind i mit hjerte hvor den slog en lille sløjfe.

Musik der folder ovenstående situation ud. Familiens tema. Storladent måske. De danser. Det begynder at blive truende. Lynet slår ned

SCENE 4

Mulle: far?

Far: ja

Mulle: hvorfor sidder du her

Far: øh

Mulle: kommer du ikke ind?

Far: jo

Mulle: hvorfor sidder du i bilen?

Far: Mulle... sidder jeg i bilen?

Mulle: det har du gjort i lang tid

Far: har jeg det?

Mulle: hvorfor sidder du herovre hvor man ikke kan styre bilen

Far: mor styrede bilen

Mulle: hvor er mor?

Far: mor?

Mulle: ja mor

Far: Basmusen ... hun gik vist en lille tur...

Mulle: hvor gik hun hen?

Far: hun skulle lige ud og sige hej til skovens dyr

Mulle: skovens dyr?

Far: eller noget af det andet der er ude i naturen

Mulle: mor går da ikke bare sådan rundt i naturen

Far: nej, nej det... men hun ville vist lige have lidt jord under neglene

Mulle: mor?

Far: eller mellem tæerne

Mulle: hvad har I egentlig lavet?

Far: ikke noget

Mulle: hvad har I lavet!

Far: Vi har bare været lidt på arbejde

Mulle: jamen...er der sket noget?

Far: der er ikke sket alverden. Far og mor er fulgtes hjem fra arbejde, det er vist det. Skal vi have pizza!?

Mulle: pizza?

Far: Thai boks og Cola

Mulle: det kan vi godt

Far: hvem sagde pizza?

Mulle: det gjorde du

Far: mor er lidt ude at skøjte

Mulle: skøjte?

Far: Ja hun skøjter ud over det hele... var det dig der sagde pizza?

Mulle: nej!

Far: Hvem så, hvem sagde pizza?

Mulle: Far!. Hvad er der far. Hvad er det der sket, hvad er der

Far: Der er ikke noget. Der er ingen verdens ting

Musik... faren fjerner sig... Mulle går rundt, over til moren

SCENE 5

Mulle: mor?

Mor: ja, min skat

Mulle: hvor er far?

Mor: hvad for noget?

Mulle: hvorfor er far ikke stået op?

Mor: han hviler sig nok

Mulle: han har hvilet sig hele natten

Mor: han fik ikke rigtig sovet

Mulle: hvorfor ikke?

Mor: han kom vist til at tænke på noget

Mulle: hvad tænkte han på?

Mor: det var vist ikke rigtig noget

Mulle: lå han bare og tænkte på ingenting?

Mor: jeg ved jo ikke helt hvad far tænker

Mulle: så kunne han da lige så godt lade være

Mor: ja det havde nok været bedre

Mulle: er der noget galt med far?

Mor: der er ikke noget galt, han er bare lidt træt

Mulle: må jeg gå ind til ham?

Mor: det er bedst hvis han sover

Mulle: du ser selv træt ud mor

Mor: nå da

Mulle: eller trist

Mor: nå da da

Mulle: Hvorfor laver du ikke smoothies?

Mor: hva?

Mulle: Smoothies?... og nynner og hører radio

Mor: jeg har bare lidt ondt i hovedet

Mulle: eller laver yoga på You Tube sammen med damen fra San Fransisco

Mor: Jeg prøver... jeg prøver lige at finde ud af hvad jeg lige har lyst til

Mulle: hvorfor ved du ikke hvad du har lyst til?

Mor: hold nu op Mulle, hold nu op med at stille alle de spørgsmål. Jeg bliver vanvittig af alle de spørgsmål. Jeg ved det ikke. Jeg ved ingenting

Mulle: men hvad er der mor Hvad er det der sker, hvad er der

Mor: Der er ikke noget. Der er ingen verdens ting

SCENE 6

Mulle: Pludselig en dag var der alverdens ting og det begyndte for alvor at vise sig at det slet ikke er som man tror, og det ikke bare var noget som min far sagde. Jeg vidste ikke hvad det var. Vi stoppede bare med at danse og hygge og grine og nusse og ingenting var længere som det altid havde været. Jeg undrede mig over det. Jeg undrede mig på rigtig mange måder: Skulle mor og far skilles, havde de fået en dødelig sygdom, var de gået fallit, skulle de flytte til nogle andre lande, havde de opdaget at de ikke var mine rigtige mor og far og at nogen snart ville komme og hente mig fra børnehjemmet. Jeg ved det ikke. De svarede forbi mine spørgsmål og sagde ting som ingen nogensinde bliver stor nok til at forstå. De var bare for mærkelige. OG DET VAR FANDEME IKKE SÆRLIGT RART!

Nogle sang råb fra Nana eller punk

SCENE 7

Far: Mulle, Mulle stop nu hold nu op

Mor: Stop nu Mulle. Stop nu

Mulle: men hvorfor er I sådan der. Hvorfor er I sådan?

Far: vi er blevet ramt af en livskrise

Mulle: en livskrise?

Mor: ja eller af lynet

Mulle: hvad for noget?

Far: det slog ned som et lyn - livskrisen

Mor: i tirsdags

Mulle: sidste tirsdag blev I ramt af...

Mor: en livskrise

Far: som et lyn

Mor: vi var ude at køre,

Far: på vej rundt om Himmelbjerget

Mor: det kom fra en klar himmel

Far: ud af det blå, helt oppe fra galakserne

Mulle: hvad

Far: Lige som det gik allerbedst

Mor: du ved hvordan det er Mulle... landskabet rullede forbi

Far: de gyldne kornmarker

Mor: det glitrende sollys i vejens krumning

Far: vi skruede helt op for radioen

Mor: og skrålede af fuld hals

Far: om at vi glædede os til at komme hjem og hente dig og lige køre en ekstra runde eller to ned til vandet og få en stor is med guf og tapas og vino blanco.

Mor: lynet slog lige ned i hjertet på os og vi kom fuldstændig ud af kurs

Far: vi blev mundlamme

Mor: farverne forsvandt

Far: blomsterne visnede

Mor: og fuglene der kvidrede, blev bom musestille

Far: de blev så bas bom musestille

Mor: på sæt og vis mistede vi alt der havde værdi

Far: vi mistede vores værdisæt

Mor: lige som... vi har en depression Mulle

Mulle: en depression

Far: det er slemt...det er slet ikke som man tror

Mor: det er i hvert fald sådan rigtig trist helt inde i knoglerne

Mulle: trist?

Mor: og kunne ikke længere forstå meningen med det hele

Mulle: meningen?

Far: ja hvorfor vi står op om morgenen og alle de der ting

Mor: det hele er bare noget lort

Far: noget lorte gylle

Mulle: mor og far hvad er det I siger?

Mor og Far: lorte gylle

Mulle: I har jo mig!

Mor: Det har vi

Far: og det er også den eneste grund til at jeg står op om morgenen

Mulle: far!? Far du sover hele tiden!

Mor: Du må ikke råbe af far

Mulle: jeg råber når det passer mig.... AAAHHRRGGG

Far: nej...Mulle...søde Mulle

Mor: STOP Mulle

Mulle: AAAHHRRGGG

Mor: nu stopper du

Far: stop blev der sagt

Mulle: AHHRRGGGG

Mor: STOP

Far: stop for helvede

Mor: søde Mulle, høje lyde gør så ondt i hovedet på mor og far. Far blev virkelig hårdt ramt af lynet. Lige i hjertet så det var som om det holdt op med at slå i flere minutter

Bagefter vidste vi ikke hvad der var sket, vi sad bare lige så stille i bilen og så fik mor lov at køre hjem

Mor: far skulle lige sunde sig

Far: det er jo ikke hver dag lynet slår ned

Mor: og især da ikke helt oppe fra galakserne

Mulle: whauu

SCENE 9

Mulle: skal du ikke i seng far?

Far: hvad? Er du der Mulle? Hvorfor er her så mørkt?

Mulle: det er fordi det er aften

Far: er det?

Mulle: skal du ikke sove?

Far: hvad? vil du gerne have at jeg går i seng?

Mulle: det er mærkeligt at du bare står der

Mulle: jeg savner dig far

Far: gør du?

Mulle: ja

Far: det gør jeg også. At trække vejret er slet ikke som man tror. Hovedet er sort indeni, tiden går med ingenting... Jeg forstår ikke hvorfor det lige præcis var os der skulle rammes af sådan en lynende livskrise. Vi var sådan nogle fine mennesker... det var som om det indhentede os. Vi kunne ikke længere undgå det. Det indhentede os og så ramte det os

Mulle: vi var en ret lykkelig familie?

Far: ja

Mulle: men lige nu der er vi ik

Far: nej

Mulle: er du ked af det far?

Mulle: hvad er du ked af?

Far: jeg er ked af at alting slet ikke er som man tror og sådan som jeg gerne ville have det skulle være og nu ved jeg ikke hvordan det så er

Mulle: hvordan troede du alting var?

Far: som at svæve på en lyserød sky bare dig og mig og mor

Mulle: skal du ikke i seng far

Far: jeg skal snart i seng

SCENE 10

Mulle: hvorfor sidder du heroppe på loftet og græder mor

Mor: hvad for noget?

Mulle: du græder?

Mor: jeg fik nok noget i øjet.

Mulle: men du ligner en der er ked af det

Mor: det er jeg også.

Mulle: elsker du far

Mor: det kan vi da godt sige

Mulle: det er da ikke bare noget man siger, det er noget man ved

Mor: det kan det da også godt være at jeg ved at jeg gør

Mulle: hvorfor griner du aldrig mere når far siger noget

Mor: alting er så anderledes, også far og... mor har slet ikke lyst til at arbejde med mennesker mere... hun vil bare strikke... og det er svært lige at vide hvad hun skal med far når hun sidder der i sofaen med strikkepinde i begge hænder og han ligger nede i sengen og sover og det ikke er så meget tju og bang som det ellers altid bare har været.

Mulle: det er slet ikke som man tror?

Mor: nej, det er der vist aldrig rigtig noget der har været.

Mor: det var også lidt dejligt at blive ramt af lynet

Mulle: var det dejligt?

Mor: altså far han havde det virkelig sådan at han skulle dø af hjerteslag og slut prut finale

Mulle: men du sagde da at du fik en syngende lussing

Mor: ja men den gav sådan en fin tone inde i hovedet og noget der sad fast gik løs?...måske var jeg bare mere omstillings parat... aller dybest set har mor i lang tid været rigtig træt af at arbejde med mennesker og måske af mennesker i det hele taget bortset fra Mulle mus og snuske far og det er bare så rart at strikke ret og vrang og snoninger og ned i søen og rundt om træet og i det hele taget bare være ude i naturen....nej jeg snakker bare,, men allerdybest set ved hun ikke hvad hun snakker om, det er også lidt sjovt at være ramt af et lyn det suser i hovedet og snurre lidt i ballerne

Mulle: mor!?

Mor: eller kildrer lidt inde ved rygsøjlen?

Mulle: men du græder jo mor

Mor: ja, nå ja, jeg er bare lige en tand for forvirret til lige at kunne finde rundt i det hele.

Mulle: jeg savner at dig og far I griner... at I laver sjov i køkkenalrummet

Mor: det savner jeg også

SCENE 11

Det bliver mørkere

Mulle: Hvad skete der. Hvad skete der egentligt den dag lynet slog ned?

Mor: vi så ham

Mulle: hvem så I?

Far: vi så ham

Mulle: hvem så I?

Mor: vi kom kørende med fuld fart

Far: og så pludselig så vi ham blafferen igen

Mor: først var han bare en prik

Far: han lignede en der gik ude i nødsporet

Mor: en lille bitte prik

Far: han lignede en der var i nød

Mor: men vi havde jo fart på

Far: hvordan skulle vi kunne stoppe op?

Mor: vi skulle jo hjem til dig

Far: vi skulle jo så meget hjem til dig

Mor: Han vinkede

Far: han havde brug for at blive taget op

Mor: men vi havde fart på

Far: hvordan skulle vi kunne stoppe op?

Mor: så vi susede forbi, på vej til tæt på toppen af Himmelbjerget.

Far: Vi kørte forbi ham

Mor: vi tog ham ikke med

Far: vi kørte forbi ham

Mor: vi efterlod ham

Far: og lige der åbnede himlen sig og lynet slog ned

Mor: glæden forsvandt

Far: og jeg kunne pludselig mærke hjertet holde op med at slå og blive isnende koldt

Mulle: hvorfor har I ikke fortalt det?

Mor: vi vidste ikke hvad det var

Far: lynet slog ned

Mor: men vi vidste ikke hvad det var

Far: det gjorde satans ondt og det stak os dybere end man kan forstå

Mor: det er slet ikke som man tror

Far: det er slet ikke til at forstå

Mor: Det er universet der ånder

Far: Det er livet der gir sig

Mor: Det er et hjerte der slår

Far: Det er slet ikke som man tror

Mor: Det er tiderne der skifter

Far: Verden der forandrer sig

Mor: Hjertet der gir sig

Far: Hjertet der gir sig

Mulle: Det er slet ikke som man tror...

rumlen... lynet sitrer... tonerne fægter

Mulle: vi må afsted

Mor: vi må afsted?

Far: vi må afsted?

Mulle: vi må afsted!

Mor: hvad sker der?

Far: hvad sker der

Mulle: Vi må afsted. Vi må redde hvad reddes kan. Vi må afsted ud på motorvejen!

SCENE 12

Mulle: vi kører, vi kører i lang tid, himlen rumler og trækker sig sammen. Mor styrer bilen, hun ser sort ud af øjnene, far sidder ved siden af og trækker vejret tungt. Jeg kan høre mit hjerte hamrer, det er som bilens hjerte hamrer. Det er som de sidste tider, hvor der næsten ikke er nogen chance mere. Vi har kun et halmstrå at klamre os til og det gør vi. Det regner. Vandet står ned i stænger og det er nærmest umuligt at se en prik for sig. Men det gør vi. Lige pludselig ser vi en prik langt langt væk.

Se, se mor. Se far

Far: ja jeg ser, jeg ser

Mor: ja Mulle, jeg ser

Mulle: jeg ser. Jeg ser prikken bliver større.

Er det bare en prik?

Mor: der er vel ikke noget der bare er en prik?

Far: jeg ved det ikke, jeg ved det simpelthen ikke.

Mor: Vi må krydse fingre

Far: vi må krydse alt hvad krydses kan og håbe det bedste

Mulle: vi håber og krydser fingre og prikken bliver langsom til en krop der kommer tættere og tættere på og som sidder i nødsporet, helt ude i grøften. Mor løfter foden fra speederen og bremser forsigtigt og så ruller vi lige så stille hen til den lille krop der sidder i nødsporet.

Far åbner døren

Mor: forsigtigt snuskemand

Far: jeg er lige så forsigtig basmusen

Mulle: den lille krop kigger op. Det er en dreng. Dybe øjne, krøllet hår. Den siger hello

Far: hello!

Mor: hello hello

Mulle: han kommer op på hug og sidder lidt fra os der i vejkanten

Mor: hej

Mulle: han kigger med øjne der undersøger helt til bunds og siger Help

Far: help

Mor: we would like to help

Far: yes, we come to help

Mulle: Help: Der er et smil undervejs i hele ansigtet og pludselig kommer han op og stå på hænder

Far: han står på hænder

Mulle: han står på hænder, og ler og så triller han rundt som en kugle, og jeg begynder at le, for første gang i dagevis. Og mor ler og far ler så tårene triller, de triller ned ad kinderne og jeg triller ud af bilen og triller rundt og mor triller ud af bilen mens tårene triller og så kommer far trillende med et kæmpe tril. Vi triller og tårene løber og vi triller helt ud i overhalingsbanen og tilbage igen og vi ler Og mor siger

Mor: så tror jeg vi alle fire kører

Mulle: og far siger

Far: ja så tror jeg da godt nok vi kører

Mulle: og så triller vi alle 4 ind i bilen og vi hopper i sæderne med numserne. og vi griner og vi kører og vandet står i øjnene og far må kører ganske roligt hjem til vores lille hus tæt på toppen af Himmelbjerget. Drengen lister sin hånd ind i min og vi falder i søvn omme på bagsædet, og da vi standser, er det mørkt og vinden har lagt sig og skyerne har spredt sig for månen på himlen, og da far løfter mig ind kan jeg mærke universet ånder og da mor forsigtigt løfter drengen siger han med en stille stemme der når helt ud i galakserne

– det er slet ikke som man tror

musik